

Rep.Nr.

2011/3270

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

BUITENGEWONE TERECHTZITTING VAN 12 DECEMBER 2011.

1ste KAMER

Eénzijdig verzoekschrift (Fedasil)

Definitief

Kennisgeving art. 1030 Ger. W.

In de zaak :

De Heer K J. M. en zijn dochter
S K J, die hij vertegenwoordigt,
woningplaats kiezende bij hun advocaat, Mter PYPE Lynn, met
kantoor gevestigd te 1702 Groot-Bijgaarden, Alfons Gosetlaan,
54 b11,

x x

x

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- de beschikking gewezen door de voorzitter van de arbeidsrechtbank te Brussel van 8 november 2011;

- het eenzijdig verzoekschrift in hoger beroep, neergelegd ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 9 december 2011;

Het Arbeidshof heeft het dossier van de rechtspleging onderzocht in Raadkamer en wijst het hierna volgend arrest:

I. DE FEITEN EN DE RECHTSPLEGING.

1.

Appellant is, samen met zijn minderjarige dochter van 16 jaar oud, in België binnengekomen op 28 oktober 2011. Hij heeft op 3 november 2011 een

asielaanvraag ingediend in België. Hij heeft zich dezelfde dag gewend tot het Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers (Fedasil) met het oog op het bekomen van een opvangplaats, in toepassing van de wet van 12 januari 2007 op de opvang van asielzoekers.

Bij beslissing van 3 november 2011 heeft het Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers aan appellant meegedeeld dat hem, als gevolg van een verzadiging van het opvangnetwerk geen verplichte plaats van inschrijving toegewezen werd, en dat hij zich diende te wenden tot het bevoegde openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waar hij in het wachtregister of in het vreemdelingenregister was ingeschreven.

2.

Bij eenzijdig verzoekschrift, neergelegd op 7 november 2011 heeft appellant zich bij uiterst dringende noodzakelijkheid en met verwijzing naar artikel 584 al. 3 van het Gerechtelijk Wetboek gewend tot de voorzitter van de arbeidsrechtbank te Brussel. Hij vroeg de toekenning van de rechtsbijstand en, ten gronde, de veroordeling van Fedasil om hem en zijn dochter een plaats te verlenen in een opvangcentrum ofwel in een aangepaste plaats, en dit op straffe van de betaling van een dwangsom van 125,00 € per dag.

3.

Bij beschikking van 8 november 2011, betekend bij gerechtsbrief van 10 november 2011 heeft de Voorzitter van de arbeidsrechtbank te Brussel het verzoekschrift onontvankelijk verklaard. De Voorzitter van de arbeidsrechtbank was van oordeel dat niet meer aan de voorwaarden voldaan was om de zaak op eenzijdig verzoekschrift, bij uiterst dringende noodzakelijkheid te behandelen omdat appellant en zijn dochter reeds op 28 oktober 2011 in België binnen gekomen waren.

4.

Bij verzoekschrift neergelegd op 9 december 2011 heeft appellant hoger beroep aangetekend tegen deze beslissing. Appellant vraagt de toewijzing van zijn oorspronkelijk verzoekschrift en de toekenning van de rechtsbijstand.

II. DE ONTVANKELIJKHEID.

Het verzoekschrift in hoger beroep is ontvankelijk naar de vorm. Het is ingesteld binnen de maand na de kennisgeving van de bestreden beslissing, en is aldus tijdig.

Gelet op de aangevoerde hoogdringendheid is het aangewezen in één enkele beslissing uitspraak te doen over het hoger beroep en over het verzoek tot rechtsbijstand.

III. BEOORDELING.

1.

Appellant betwist dat zijn situatie en die van zijn dochter niet hoogdringend was. Hij voert aan dat hij op vrijdag 28 oktober 2011 in België binnenkwam. Hij was niet vertrouwd met de asielpcedure en kende geen van beide landstalen. Aldus kon hij niet onmiddellijk een asielaanvraag indienen. Hij heeft zulks slechts kunnen doen op 3 november 2011. Hij verwijst daarbij ook naar het feit dat zijn dochter ernstig gehandicapt is en haar gezondheid in eerste instantie zijn aandacht verdiende.

2.

Overeenkomstig artikel 584, al. 2 van het Gerechtelijk Wetboek doet de Voorzitter van de arbeidsrechtbank bij voorraad uitspraak in de gevallen die hij spoedeisend acht en in de aangelegenheden die tot de bevoegdheid van de arbeidsrechtbank behoren. De zaak wordt voor de voorzitter aanhangig gemaakt in kort geding of, ingeval van volstreckte noodzakelijkheid, bij verzoekschrift.

Rechtspraak en rechtsleer zijn het erover eens dat de volstreckte noodzakelijkheid, die toelaat de vordering in te leiden bij eenzijdig verzoekschrift, restrictief dient geïnterpreteerd te worden omdat de procedure op eenzijdig verzoekschrift afwijkt van het fundamenteel tegensprekelijk karakter van de procedure zoals die door het Gerechtelijk Wetboek geregeld is (Van Compennolle, Actualité du référé, Ann. Dr. 1989, p146, met verdere verwijzingen; Hof van Beroep Brussel, 19.03.2004, J.T. 2004, p. 576; Arbh. Luik, 5.10.2010, Juridat.be; Arbh. Brussel, 2e kamer, 25.11.2010 inzake A.R. 2010/BB/00006).

3.

Bij de beoordeling van de ontvankelijkheid van een procedure op eenzijdig verzoekschrift dient het hof, net als bij de beoordeling van de hoogdringendheid die een procedure in kort geding wettigt, rekening te houden met alle elementen die aan zijn beoordeling voorliggen op het ogenblik dat hij uitspraak doet over het hoger beroep.

Het hof stelt vast dat appellant, na de uitspraak van de beschikking in kort geding op eenzijdig verzoekschrift op 8 november 2011, ter kennis gebracht bij gerechtsbrief van 10 november 2011 (maar waarvan hij kennis kon nemen ter griffie zelfs indien deze nog niet bij gerechtsbrief ter kennis gebracht was) bijna een maand gewacht heeft om tegen deze beslissing hoger beroep in te stellen. Uit deze vertraging bij het benaastigen van de procedure in graad van beroep, waarvoor geen enkele uitleg gegeven wordt, blijkt volgens het hof voldoende dat de door appellant ingeroepen dringende noodzakelijkheid om de procedure in te leiden bij eenzijdig verzoekschrift, onvoldoende vaststaat, minstens niet meer vast staat op het ogenblik dat het hof dient uitspraak te doen. In de tijdspanne die appellant gelaten heeft tussen de bestreden beslissing en het instellen van het hoger beroep had hij, op basis van een verzoekschrift tot het verlenen van rechtsbijstand, dat door de

arbeidsrechtbank bij hoogdringendheid behandeld wordt, een gewone kortgeding procedure kunnen instellen en had hij ongetwijfeld reeds een beslissing in kort geding kunnen bekomen.

Het hoger beroep dient op die basis afgewezen te worden, wat niet uitsluit dat appelland een nieuwe vordering voor de eerste rechter kan instellen door middel van een gewone kortgeding procedure.

4.

Gelet op de beslissing tot afwijzing van de vordering ingesteld bij wijze van eenzijdig verzoekschrift, is het verzoekschrift tot het bekomen van rechtsbijstand voor de uitvoering van de beslissing op eenzijdig verzoekschrift zonder voorwerp. Aan de procedure voor het arbeidshof is geen enkele kost verbonden zodanig dat ook voor deze procedure geen rechtsbijstand dient toegekend te worden.

OM DEZE REDENEN;

HET ARBEIDSHOF;

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, in het bijzonder op het artikel 24,

Rechtsprekend,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond.

Verklaart het verzoekschrift tot het bekomen van rechtsbijstand eveneens ongegrond.

Aldus gewezen en uitgesproken op de buitengewone openbare terechtzitting van de 1ste Kamer van het Arbeidshof te Brussel op 12 december 2011, waar aanwezig waren :

De Heer F. KENIS, Raadsheer,

De Heer G. JACOBS, Raadsheer in sociale zaken als werkgever,

De Heer D. HEYVAERT, Raadsheer in sociale zaken als werknemer-bediende,

Mevrouw L. HERREGODTS, Griffier.

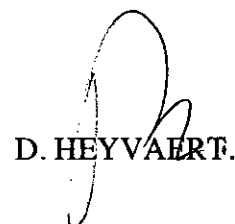
L. HERREGODTS.

F. KENIS.

G. JACOBS.

D. HEYVAERT.
